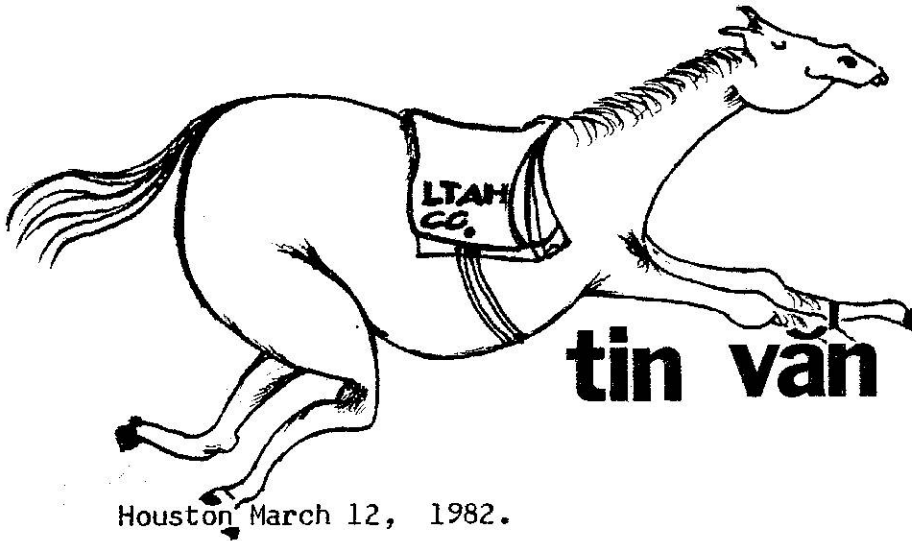

tin văn Houston

Houston March 12, 1982.

Thân ái tin AHCC được rõ:

1.- Vào cuối tháng giêng vừa qua (30-31/1/1982), bạn Huỳnh Văn Ân cũng "phu nhân" và hai người bạn đã lái xe từ New Orleans ghé thăm Houston. Theo lệnh bà xã, đi bất thần nên không báo cho dân Houston biết kịp để nghênh đón. Đến Houston vào khoảng 9 giờ tối, lạc đường vào downtown Thiên-thai, gọi bạn Tường và được hướng-dẫn về nhà bạn Tường đàm-đạo, rất là vui-vẻ. Chỉ có một buổi sáng chúa-nhật để đưa anh chị Ân (rất chỉ là đẹp đôi) và hai người bạn viếng Houston và các khu chợ VN. Sau khi thưởng-thức một châu còm Tàu và đặc biệt là món bánh bô (AHCC New Orleans kể cả các Bà xã rất thích món bánh bô vừa trong vừa nóng vừa ngọt của Houston...), Anh chị Ân và bạn hữu đã về lại New Orleans vào lúc 3 giờ chiều ngày chúa nhật 1-31-82, lòng vẫn còn luyến-tiếc chưa đủ thì giờ đi viếng NASA, các khu buôn bán sầm-uất như Galleria - Memorial-Sharptown-Astroworld v.v... và hứa sẽ có ngày trở lại, nhiều thì giờ hơn...

Nhân dịp này bạn Tường cũng có chụp ảnh kỷ-niệm anh chị Ân.

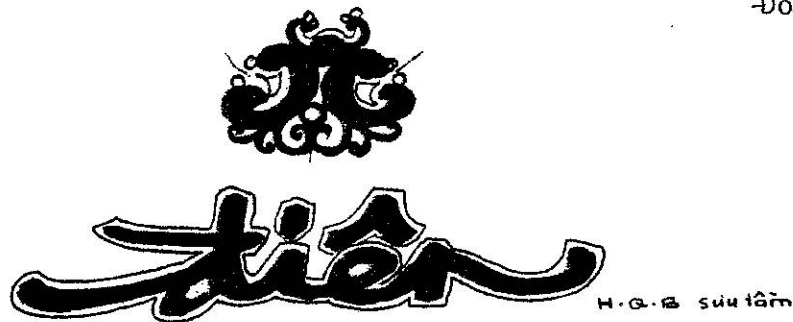
2.- Vào cuối tuần đầu tháng 2 vừa qua (6-7/2/1982), anh chị Phan Đình Tăng, cũng với anh Hoành đã lái xe cũng từ New Orleans qua thăm anh em CC Houston. Anh Tăng đã gọi điện-thoại trước cho bạn Tường nên cuộc đón tiếp tổ-chức rất chu-đáo. Xe Tổng Cục Trưởng TCKL New Orleans đến Houston lúc 1 giờ trưa. Bạn Tường đã hướng-dẫn các thượng khách về nhà nghỉ giải-lao. Sau đó đến dùng cơm trưa tại nhà bạn Vũ Kim Chu: AHCC Houston và các bà xã đã chuẩn-bị các thức ăn thuần-túy VN (chả giò, xôi xéo, vịt quay, gỏi cuốn, chè đậu hủ, v.v...) để có dịp lai rai với anh chị Tăng... rượu vào lời ra trông rất vui vẻ và thâm-thiết tình anh em, sau bao năm xa cách...

Tham-dự bữa cơm thân-mật này có các anh chị: Vũ Kim Chu, Nguyễn Quý Hảo, Phan Quang Nam, Nguyễn Văn Do, Phan Diên, Nguyễn Văn Xa, Nguyễn Hải Bằng (Độc-thân: Xin AHCC New Orleans làm mai dùm anh bạn tôi, có duyên nhưng ít nói...), và cuối cùng là Đoàn Kỳ Tường và remorque... và một số con cái của AH tham-dự.

Tiệc vui tạm dứt vào lúc 5 giờ chiều và sau đó bạn Tường và remorque, xin được phép hướng-dẫn anh chị Tăng và anh Hoành đi thăm các khu-vực buôn bán tại Houston... đến 9 giờ tối, Mỹ đóng cửa mới chịu về. Sau đó lại vào tiệm còm tàu lai-rai... Về đến nhà bạn Tường uống cà-phê trà tàu và anh Tăng muốn nghe lại những giọng ca Khánh-Ly, Lệ Thu, Thanh-Lan..., mãi đến 1 giờ sáng mới đi nghỉ. Và sáng hôm sau, sau khi điểm-tâm, bạn Tường và remorque, lại xin phép đưa anh chị Tăng đi thăm các khu-vực do VN và Tàu buôn bán. Thật sự rất ít thì giờ để đưa anh chị đi chơi xa. Vào các tiệm ăn chỗ nào cũng đông, sắp hàng dài dài. Anh Tăng có nhận-xét: Dân Houston ăn nhậu quá cỡ. Xin thưa anh rằng: Đó mới chỉ là ban ngày thôi. Còn về ban đêm thì khỏi nói có lẽ còn hơn khu "Quartier Francais" của 2 anh Trang và Căn ở New Orleans

nữa. Nhưng nói nhỏ thôi chứ tai vách mạch rừng, mấy bà mà hay được thì "không còn biết đi-tản về đâu anh ạ". Xin anh hỏi nhỏ anh bạn Căn của em thì rõ. Đến 3 giờ chiều, anh chị Tăng cùng anh Hoành (xin thông-báo là khi qua Houston, trong xe chỉ có 3 người thôi, thế mà khi về lại có 4 : đó là bà xã sắp cưới của anh Hoành. Anh Hoành qua rước chị về N.O. và lễ ra mắt chắc chắn sẽ sớm lắm, phải không anh Hoành?) và chị Hoành... lên đường về N.O. với đầy đủ hành lý gửi bưu AHCC New Orleans.

Đoàn Kỳ Tường

Trong Nhà Thương Điền, một bệnh-nhân lên gặp bác-sĩ để xin phép xuất-viện :

- Thưa bác-sĩ tôi hết bệnh rồi, xin cho tôi về.
- Bác-sĩ muốn thử lại xem ông ta đã hết bệnh thật chưa nên hỏi:
- Thế anh về nhà sẽ định làm gì?
- Thưa bác-sĩ tôi sẽ đi xin việc, làm việc chăm-chỉ để dành tiền...
- Tốt quá, thế anh sẽ dùng tiền để làm gì?
- Ô, Thưa bác-sĩ, tôi sẽ dùng tiền để hưởng cái thú vui nhất đời của tôi là mua một chiếc xe hơi thật đẹp ...-
- Rồi anh sẽ lái xe đi chơi đâu?
- Thưa không, tôi sẽ lấy con đội đội xe lên, tháo cái bánh xe ra...
- Ừa chi vậy? Bộ anh mua xe cũ cho rẻ tiền hả?
- Thưa không, tôi sẽ moi cái ruột bánh xe ra cắt làm chiếc ná thung bắn chim chơi, đã lắm...

Bác-sĩ bat ngửa và quyết-định giữ bệnh-nhân lại không cho xuất-viện, một tháng sau, bệnh-nhân lại lên gặp bác-sĩ xin cho xuất viện.

- Bác-sĩ cho tôi về, tôi thật hết bệnh rồi, lần này tôi nhất-định không mua xe nữa, ai mà điên dữ vậy.
- Thế anh sẽ làm gì?
- Tôi sẽ đi làm, vẫn để dành tiền và sẽ cưới vợ. Bác-sĩ thấy bệnh-nhân có vẻ tỉnh-táo nhưng vẫn hỏi tiếp cho chắc:
- Anh có ý-định tổ-chức tiệc cưới đăng hoàng chứ?
- Dạ có chứ, tôi sẽ mời bác-sĩ tới dự nữa ... Bác-sĩ có biết không, nghĩ đến đêm tân-hôn mà lòng tôi xao-xuyến chỉ lạ, bác-sĩ biết không, khi mọi người ra về, tôi sẽ bế vợ tôi vào phòng....

Vị bác-sĩ như bị cuốn hút vào sự kích-thích của bệnh-nhân nên ngắt lời:

- Anh làm tôi cũng thấy vui lây và nhớ lại những kỷ-niệm xưa.... ,nhưng rồi sao nữa, anh nói tiếp đi.
- Tôi sẽ nằm xuống cạnh vợ tôi.
- Rồi sao nữa?
- Tôi sẽ nhẹ nhẹ để tay vào lưng quần Ô, thích quá bác-sĩ ạ.....
- tôi sẽ giũt đứt giây thung quần vợ tôi....
- Chi dữ vậy?
- Thì đem làm ná thung bắn chim chứ chi nữa bác-sĩ?
- !!!!!